

* * *

ძალიანმალე იცლება ჭიქა,
ძალიან მალე იღლება თვალი,
ძალიან მლე, ძალიან მალე
იცვლება აზრი, იშლება კვალი.

მე კი კვლავ გულის კარნახით ვცხოვრობ _
ჯერ ვერ ამოვდე გრძნობას სადავე,
ჯერ ვერ მოვუღე ოცნებას ბოლო,
ვერ მოვუშალე იმედს სათავე.

და კვლავ იმ პირველ ელდით ვარ სავსე,
ვარ ციხე _ მტრებით გარემოცული...
თუმცა, თვალები დაბერდნენ გზაზე
და ვერ გიხილეს ჩემთან მოსული.